

paa et andet Grundlag, og dette vil ske der- ved, at en Del af Udgifterne lægges over paa Statskassen. Om Halvdelen er det rig- tige Tal eller ikke, er naturligvis en Skøn- sag. Vi have haft forskellige Tal fremme i saa Henseende. Der har været Tale om en Tredjedel, en Femtedel og to Femtedele, vi ere her naaede til at blive staaende ved Halvdelen. Jeg tror, at det er naturligt, og at denne Fordeling er rigtig. Hvad Lovforslaget for øvrigt angaar, ville ærede Medlemmer jo se, at det i mange Henseender staar ved Siden af det Jærnbaneforslag, som vi behandlede i Fjor, gaende ud paa at bestemme Regler, hvorefter Jænderigs- ministeren kunde give Koncession paa Jærn- baneanlæg i Fremtiden, i alt Fald for en Arrække. Det, der blev indvendt mod Jærnbaneconcessionsloven i Fjor, kom fra to Sider. Fra den ene Side indvendte man derimod, at der blev lagt en for stor Myndighed i Jænderigsministerens Haand, naar det var overladt til ham at bestemme Valget af de Jærnbaneanlæg, til hvilke man vilde give Koncession. Paa den anden Side blev der stik imod denne Be- tragtning gjort gældende, at de Begræns- ninger, Lovforslaget havde bragt i Forslag af Jænderigsministerens Bemyndigelse, vare alt for store, idet det nemlig var Betingel- sen, at der opnaaedes Enighed om Anlægget mellem de paagældende kommunale Raad, Amts- og Sognekommunernes samt Køb- stadkommunernes. Det var for en ikke ringe Del Modsetningen mellem disse to Betragtninger, der rejste sig mod Conces- sionslovsforslaget, der har medført, at det slet ikke blev gennemført. Forfælleren mellem dette Lovforslag og det her foreliggende vil være indlysende for alle ærede Medlemmer, det er nemlig den, at Valget af de Linier, de Jærnbaneplaner, som skulle udføres, bliver Genstand for umiddelbar Beslutning af Rigsdagen. Lovforslagets § 1 gaar ud paa at nævne de forskellige Jærnbaneanlæg, paa hvilke Lovforslaget skal gøres anvendeligt. Nu vil jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at Udvalget har ikke indladt sig paa at undersøge samtlige disse Jærnbaneanlæg i deres Detailler, hverken hvad Retningen an- gaar eller i Enkeltheder, og heller ikke har man undersøgt, hvorvidt Pengene kunde anses for at være tilvejebragte, men man har stillet det Synspunkt fremmest, nemlig, hvorvidt en Jærnbane i den paagældende Egn og med den paagældende Retning i Hovedsagen kan siges ikke at stride mod nogen anden berettiget Samfundsinteresse. Der vil der kunne gøres forskellige Betragt- ninger gældende, men naar man har troet,

at kunne anbefale den Række af Jærnbane- linier, som her foreligger, er det ud fra det Synspunkt, at disse Anlæg, uanset Detaillerne ved dem, maa anses for at være i sig selv berettigede. Der findes derfor ogsaa mellem de her foreslaaede Jærnbaneplaner adskillige, som vistnok kunde trænge til en nærmere Undersøgelse, og ifølge Lovforslagets § 5 ere disse Planer overlade til endelig Undersøgelse gennem Jænderigsministerens Teknikere. Ifølge de forskellige Bestemmelser i § 5 er den nærmere Undersøgelse af Planen, Redegørelser for Pengenes Tilvejebringelse, Banernes Ret- ningslinie, Bygningsmaade o. s. v. overladt til Jænderigsministeren. Vi ere nemlig gaaede ud fra, at al den Detail — hvad man for øvrigt har været enig om ved alle tidligere Lovforslag af den Art — vilde man her i Rigsdagen næppe indlade sig paa at træffe den endelige Afgørelse af. Ved Indbringelsen af Lovforslaget nævnte jeg allerede, at der var under Opfeiling nogle private Baner endnu, som vistnok ogsaa ere af den Bestaaffenhed, at man vilde finde det berettiget at optage dem paa Forslaget, hvilket da vil kunne ske ved Endringer til anden Behandling, og Forhandlingen derom vil da kunne finde Sted. Naar jeg ved Indbringelsen af Lovforslaget ligeledes hrede, at jeg havde Grund til at tro, at den Ord- ning, som Lovforslaget bestemmer i § 3, vilde finde Understøttelse fra Regeringens Side, tror jeg det fornødent at gøre op- mærksom paa, at en saadan Enighed med Regeringen kan endnu ikke siges at strække sig til § 1, idet der deri findes forskellige Liniespørgsmaal, som maa underkastes en endelig Afgørelse, inden Loven gaar fra os, og det saa meget mere, som der kan blive Spørgsmaal om Optagelse af ny Linier, foruden de allerede her nævnte. Det har været os om at gøre, at opnaa den størst mulige Enighed om de Regler, hvorefter saadanne private Baner fremtidig skulle an- lægges, og jeg vil anse det for at være et stort Fremskridt, om det maatte lykkes at føre denne Enighed igennem paa Rigs- dagen, saaledes, at der virkelig var lagt et Grundlag for den fremtidige Udvikling af det private Banenet. Under Forhandlingerne om det foregaaende Nummer paa Dagsordenen har jeg allerede omtalt, at der har været nogen Tvivl i Udvalget med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig til Punktet om Bidrag til Ekspropriationsudgifterne, og det har ikke været uden Betænkelighed fra Forslagsstillernes Side, at man har opgivet at bestemme et fast Bidrag dertil fra hele Landet. Dette har naturligvis sine Fordele, og vilde særlig komme de mindre rige Egne